Dziennik Urzędowy
Unii Europejskiej

PL
Seria L

2026/2093

16.9.2026

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2026/2093

z dnia 10 lipca 2026 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do płatności krajowych na rzecz destylacji wina, zielonych zbiorów i karczowania winnic produkcyjnych w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([1]), w szczególności jego art. 216 ust. 4, art. 223 i art. 227,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/471 ([2]) wprowadzono szereg środków mających na celu dostosowanie potencjału produkcji wina, zarządzanie rynkiem wina i wspieranie sektora wina w stawianiu czoła różnym wyzwaniom, które go dotyczą, oraz dostosowanie sektora do najnowszych zmian na rynku w kontekście dużej niepewności na arenie międzynarodowej. Rozporządzeniem (UE) 2026/471 rozszerzono między innymi zakres stosowania art. 216 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Państwa członkowskie mogą obecnie zwrócić się do Komisji o zatwierdzenie płatności krajowych nie tylko na destylację wina, ale też na rzecz wsparcia zielonych zbiorów i dobrowolnego karczowania winnic produkcyjnych w sytuacjach kryzysowych pod pewnymi warunkami. Komisja została uprawniona do uzupełnienia tego artykułu przez ustanowienie przepisów dotyczących ogólnych warunków kwalifikowalności i kryteriów pierwszeństwa w odniesieniu do takich płatności krajowych, a także do określenia sytuacji rynkowych, w których takie środki są uzasadnione, określenia metody obliczania takich płatności oraz ustanowienia przepisów dotyczących spójności z innymi środkami wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej.

(2) W tym kontekście należy określić warunki występowania sytuacji kryzysowej, w przypadku której państwa członkowskie mogą ubiegać się o zatwierdzenie płatności krajowych na rzecz destylacji, zielonych zbiorów i karczowania winnic produkcyjnych, a także kategorie i kolory wina, w przypadku których takie środki mogą być stosowane.

(3) Destylacja wina i zielone zbiory mają na celu odpowiednio usunięcie nadwyżek wina z rynku i zapobieżenie produkcji takiego wina przed zbiorami. Chociaż środki te są odpowiednie w sytuacjach, w których rynek wina jest dotknięty koniunkturalną nadwyżką podaży, powodującą zakłócenia na rynku lub grożącą ich spowodowaniem, trwałe karczowanie winnic produkcyjnych ma na celu wyeliminowanie strukturalnych zakłóceń równowagi między podażą a popytem na rynku. W związku z tym kryteria określania warunków rynkowych, które uzasadniają zatwierdzenie płatności krajowych na takie środki, muszą odzwierciedlać z jednej strony koniunkturalną nadwyżkę podaży na rynku w perspektywie krótko- i średnioterminowej, a z drugiej strony długoterminowe strukturalne zakłócenia równowagi na rynku. Z tego względu kryteria określania warunków rynkowych, które mogą uzasadniać zatwierdzenie takich płatności krajowych, należy określić w różny sposób w odniesieniu do destylacji wina i zielonych zbiorów z jednej strony, oraz w odniesieniu do trwałego karczowania winnic produkcyjnych z drugiej strony. Biorąc pod uwagę znaczną segmentację unijnego rynku wina, należy umożliwić państwom członkowskim ukierunkowanie środków na odpowiedni zakres geograficzny i rodzaje win dotknięte kryzysem rynkowym. W związku z tym należy zezwolić, aby środki określane przez państwa członkowskie można było zastosować na szczeblu regionalnym lub krajowym oraz w odniesieniu do jednej lub większej liczby kategorii i kolorów win.

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/471 z dnia 24 lutego 2026 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 1308/2013, (UE) nr 251/2014 i (UE) 2021/2115 w odniesieniu do niektórych zasad rynkowych i środków wsparcia sektorowego w sektorze wina i w odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2024/1143 w odniesieniu do niektórych zasad etykietowania napojów spirytusowych (Dz.U. L, 2026/471, 26.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/471/oj).

(4) Należy też określić podstawowe kryteria kwalifikowalności w zależności od treści środka. Jedynie plantatorzy winorośli uprawiający winnice do celów produkcji wina mogą, pod pewnymi warunkami, kwalifikować się do płatności krajowych na rzecz zielonych zbiorów i karczowania winnic produkcyjnych, natomiast inne podmioty gospodarcze produkujące, wprowadzające do obrotu lub destylujące wino mogą korzystać z płatności krajowych na rzecz destylacji wina. W związku z tym w odniesieniu do destylacji wina istotne jest, aby w przypadku gdy beneficjentami nie są producenci wina, państwa członkowskie zapewniły, by korzyść gospodarczą wynikającą z płatności krajowych przeniesiono na producentów wina. Aby zapewnić spójność unijnej polityki dotyczącej wina, należy unikać sytuacji, w której plantatorzy winorośli prowadzący winnice nasadzone bez zezwolenia korzystają ze wsparcia na rzecz karczowania lub zielonych zbiorów. Z tych samych względów spójności polityki jedynie wina, które spełniają odpowiednie wymogi i warunki prawne Unii, w tym, w stosownych przypadkach, wymogi dotyczące win objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, mogą korzystać ze wsparcia publicznego na rzecz destylacji.

(5) Aby zapewnić równe warunki działania producentom wina w różnych państwach członkowskich i nie zakłócić konkurencji, należy określić elementy, które państwa członkowskie powinny uwzględnić przy obliczaniu maksymalnego wsparcia udzielanego w formie płatności krajowych na rzecz zielonych zbiorów, destylacji wina i karczowania winnic produkcyjnych.

(6) Aby uniknąć sytuacji, w której zielone zbiory i destylacja wina staną się regularną formą zbytu dla win z regionów dotkniętych strukturalnymi zakłóceniami równowagi na rynku, istotne jest, by państwa członkowskie stosujące takie środki każdorazowo zajmowały się również przyczynami strukturalnymi leżącymi u podstaw takiej nierównowagi. W związku z tym nowe zezwolenia na zielone zbiory i destylację należy uzależnić od równoległego stosowania dobrowolnego karczowania winnic produkcyjnych oraz od stosowania warunków przewidzianych w art. 58 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 ([3]) przy realizacji interwencji w zakresie restrukturyzacji i przekształcania winnic. Warunki te mają na celu uniknięcie sytuacji, w której interwencje w zakresie restrukturyzacji i przekształcania winnic przyczyniają się do wzrostu plonów w regionach dotkniętych już strukturalnymi zakłóceniami równowagi na rynku.

(7) Aby zapewnić należyte funkcjonowanie systemu stosowania płatności krajowych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, i zharmonizowane podejście do niego, należy ustanowić pewne wymogi dotyczące informacji, które państwa członkowskie mają przekazywać Komisji w celu uzasadnienia wniosku o zatwierdzenie, oraz ustanowić pewne wymogi dotyczące powiadamiania o skutecznym wprowadzeniu środków w określonym terminie rocznym.

(8) W świetle wyzwań, z którymi zmaga się obecnie sektor wina, należy umożliwić państwom członkowskim wprowadzenie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w następnym roku gospodarczym. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o zatwierdzenie płatności krajowych, które państwa członkowskie mogą przyznawać w sektorze wina na rzecz destylacji wina, zielonych zbiorów i karczowania winnic produkcyjnych, w uzasadnionych sytuacjach kryzysu rynkowego, zgodnie z art. 216 tego rozporządzenia.

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj).

2. W niniejszym rozporządzeniu określa się kryteria, które państwa członkowskie stosują, aby stwierdzić występowanie kryzysu rynkowego uzasadniającego przyznanie płatności krajowych, o których mowa w ust. 1, a także ogólne warunki kwalifikowalności i zasady obliczania maksymalnych kwot wsparcia, które państwa członkowskie mogą przyznawać w ramach takich płatności krajowych.

3. W niniejszym rozporządzeniu przewidziano również pewne wymogi dotyczące spójności między takimi płatnościami krajowymi a innymi środkami wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej dla sektora wina przyznawanymi w tym samym regionie produkcji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „destylacja" oznacza usunięcie wina zdefiniowanego w części II pkt 1 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w drodze pełnej destylacji z przeznaczeniem na produkcję spirytusu surowego o zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 92 % obj.;

2) „zielone zbiory" oznaczają czynność zdefiniowaną w art. 3 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;

3) „karczowanie" oznacza całkowite wyrwanie i usunięcie wszystkich winorośli z określonego obszaru winnicy wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 145 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;

4) „kategoria" wina oznacza wino objęte chronioną nazwą pochodzenia, wino objęte chronionym oznaczeniem geograficznym albo wino bez oznaczenia geograficznego;

5) „kolor" wina oznacza wino czerwone, wino różowe albo wino białe.

Artykuł 3

Destylacja wina i zielone zbiory w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych

1. Z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komisję, jak przewidziano w art. 216 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz destylacji wina i zielonych zbiorów w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych na warunkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Takie płatności krajowe muszą być proporcjonalne, należycie uzasadnione i ukierunkowane na wina i regiony produkcji dotknięte sytuacją kryzysową zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Destylację i zielone zbiory można wprowadzać na szczeblu krajowym lub regionalnym w odniesieniu do co najmniej jednej kategorii i jednego koloru wina.

2. Aby stwierdzić występowanie sytuacji kryzysowej, państwo członkowskie, które chce wykorzystać płatności krajowe na rzecz środków, o których mowa w ust. 1, wykazuje wystąpienie co najmniej jednego z następujących warunków rynkowych, w odniesieniu do kategorii i kolorów kwalifikujących się win, odpowiednio na szczeblu krajowym albo regionalnym:

a) znaczny wzrost ostatnich dostępnych zapasów wina na szczeblu produkcji w porównaniu ze średnimi zapasami wina w tym samym okresie roku w ciągu pięciu poprzednich lat gospodarczych lub, alternatywnie, w ciągu pięciu poprzednich lat gospodarczych z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej;

b) znaczny spadek średniej ceny rynkowej wina na poziomie produkcji w ciągu ostatnich sześciu miesięcy w porównaniu ze średnią ceną rynkową w ciągu pięciu poprzednich lat gospodarczych lub, alternatywnie, w ciągu pięciu poprzednich lat gospodarczych z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej;

c) znaczny spadek skumulowanej sprzedaży rynkowej wina na poziomie produkcji w bieżącym roku gospodarczym w porównaniu ze średnią skumulowaną sprzedażą w tym samym okresie z pięciu poprzednich lat gospodarczych lub, alternatywnie, z pięciu poprzednich lat gospodarczych z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej oraz pod warunkiem że taki spadek nie wynika ze zmniejszenia produkcji.

3. Kwalifikującymi się beneficjentami płatności krajowych, o których mowa w ust. 1, są, w przypadku zielonych zbiorów – plantatorzy winorośli, których gospodarstwo obejmuje wyłącznie obszary winnic nasadzone na podstawie zezwolenia na nasadzenia zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi, oraz, w przypadku destylacji – osoby fizyczne lub prawne produkujące lub wprowadzające do obrotu wino, organizacje producentów wina lub ich zrzeszenia, zrzeszenia dwóch lub większej liczby producentów wina lub destylarnie przetwarzające produkty sektora wina.

W przypadku gdy beneficjentem środka dotyczącego destylacji nie jest producent wina, zainteresowane państwo członkowskie zapewnia przeniesienie korzyści gospodarczej wynikającej z tego środka na odpowiednich producentów wina.

4. Maksymalna kwota płatności krajowej na hektar w odniesieniu do zielonych zbiorów nie może być wyższa niż suma:

a) kosztów bezpośrednich całkowitego usunięcia lub zniszczenia niedojrzałych kiści winogron, które państwo członkowskie ustala na podstawie reprezentatywnych kosztów standardowych;

b) kwoty rekompensaty nieprzekraczającej 50 % średniej wartości winogron wyprodukowanych na tym samym obszarze w ciągu poprzednich trzech lat gospodarczych, obliczonej dla średnich plonów po średnich cenach winogron, dla kategorii wina i kolorów kwalifikujących się win na danym obszarze geograficznym, pomniejszonej o średni koszt zbiorów na tym samym obszarze oraz

c) zachęty nieprzekraczającej 20 % sumy tych dwóch kwot.

5. Maksymalna kwota płatności krajowej na hektolitr kwalifikującego się wina korzystającego z destylacji nie może być wyższa niż suma:

a) kosztów destylacji wina oszacowanych przez państwo członkowskie na podstawie reprezentatywnych kosztów standardowych;

b) kwoty rekompensaty nieprzekraczającej 50 % średniej ceny rynkowej w ciągu ostatnich sześciu miesięcy w odniesieniu do kategorii i kolorów kwalifikującego się wina oraz w ramach zakresu geograficznego środka oraz

c) zachęty nieprzekraczającej 20 % sumy tych dwóch kwot.

6. Wino kwalifikujące się do destylacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem musi pochodzić z Unii i być zgodne z wymogami dotyczącymi wprowadzania do obrotu w Unii oraz, w stosownych przypadkach, ze specyfikacjami produktu dla win objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym.

Artykuł 4

Karczowanie winnic produkcyjnych w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych

1. Z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Komisję, jak przewidziano w art. 216 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, państwa członkowskie prowadzące rejestr winnic, o którym mowa w art. 145 tego rozporządzenia, mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz dobrowolnego karczowania winnic produkcyjnych prowadzonego na ich terytorium na warunkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Takie płatności krajowe muszą być proporcjonalne, należycie uzasadnione przez państwo członkowskie oraz ukierunkowane na wina i regiony produkcji dotknięte strukturalnymi zakłóceniami równowagi na rynku zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Karczowanie można wprowadzać na szczeblu krajowym lub regionalnym w odniesieniu do określonych obszarów lub winnic produkujących co najmniej jedną kategorię i kolor win.

2. Aby stwierdzić występowanie strukturalnych zakłóceń równowagi na rynku, państwo członkowskie, które chce zastosować płatności krajowe na rzecz środka, o którym mowa w ust. 1, wykazuje wystąpienie jednego z następujących warunków rynkowych, w odniesieniu do kategorii i kolorów wina wyprodukowanego przez kwalifikujące się winnice, odpowiednio na szczeblu regionalnym albo krajowym:

a) znaczny wzrost średnich szacowanych końcowych zapasów wina w poprzednich pięciu latach gospodarczych w porównaniu ze średnimi szacowanymi końcowymi zapasami wina w poprzednich 10 latach gospodarczych. Wzrost szacowanych zapasów wina w poprzednich pięciu latach gospodarczych musi być również znacznie większy niż wzrost średniej produkcji wina w tym samym okresie odniesienia obejmującym poprzednie 10 lat gospodarczych.

Szacowane końcowe zapasy wina w danym roku gospodarczym oznaczają faktyczne końcowe zapasy wina w tym roku gospodarczym powiększone o ilości wina wycofane z rynku w tym samym roku gospodarczym w drodze destylacji krajowej lub unijnej lub zielonych zbiorów. Ilość wina usuniętego w drodze zielonych zbiorów oblicza się przez przekształcenie obszaru objętego zielonymi zbiorami w ekwiwalent ilości wina przy średniej wydajności w tym samym roku na tym samym obszarze geograficznym, na którym zastosowano zielone zbiory;

b) roczna produkcja wina znacznie przewyższa ilość wina sprzedawanego rocznie na poziomie produkcji w ciągu co najmniej trzech spośród pięciu poprzednich lat gospodarczych;

c) co najmniej jeden z warunków rynkowych, o których mowa w art. 3 ust. 2, wystąpił w co najmniej trzech spośród pięciu poprzednich lat gospodarczych;

d) znaczny spadek średniej rocznej rentowności na hektar winnicy w ciągu ostatnich 10 lat gospodarczych, obliczony na podstawie standardowej metodyki stosowanej w analizie ekonomicznej sektora rolnego.

3. Kwalifikującymi się beneficjentami płatności krajowych na rzecz karczowania winnic produkcyjnych są plantatorzy winorośli, których gospodarstwo obejmuje wyłącznie obszary winnic nasadzonych na podstawie zezwolenia na nasadzenia zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi.

4. Kwalifikują się jedynie winnice, w których w momencie składania przez beneficjenta wniosku o wsparcie zbiór odbył się co najmniej raz w ciągu bieżącego roku gospodarczego i dwóch poprzednich lat gospodarczych, pod warunkiem że właściwemu organowi danego państwa członkowskiego przedstawiono odpowiednią deklarację zbiorów.

5. Winnice, w których prowadzono działania w zakresie restrukturyzacji i przekształcania, objęte wsparciem na podstawie art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115 w ciągu poprzednich pięciu lat budżetowych, nie kwalifikują się do płatności krajowych na rzecz karczowania.

6. Maksymalna kwota płatności krajowej na hektar wykarczowanej winnicy produkcyjnej nie może być wyższa niż suma:

a) bezpośrednich kosztów karczowania, które państwo członkowskie ustala na podstawie reprezentatywnych kosztów standardowych oraz

b) kwoty rekompensaty wynoszącej nie więcej niż 100 % utraty dochodów w danym roku, ustalonej na tym samym poziomie co roczna utrata dochodów ustalona przez państwo członkowskie do celów art. 59 ust. 1 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/2115.

7. Informacje dotyczące działek wykarczowanych przy wsparciu płatności krajowej, o której mowa w ust. 1, w tym informacje dotyczące roku, w którym działkę wykarczowano, oraz dane identyfikacyjne beneficjenta, przechowuje się w rejestrze winnic, o którym mowa w art. 145 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, przez co najmniej 10 lat gospodarczych następujących po roku, w którym wykarczowano działkę.

Artykuł 5

Spójność z innymi środkami wsparcia

W państwach członkowskich, które wprowadziły już płatności krajowe na rzecz destylacji lub zielonych zbiorów zgodnie z art. 3 przez co najmniej trzy lata gospodarcze spośród pięciu poprzednich lat gospodarczych na tym samym obszarze geograficznym oraz w odniesieniu do tych samych kategorii i kolorów win, zatwierdzenie korzystania z płatności krajowych przez dodatkowy rok w odniesieniu do tego samego obszaru geograficznego i win, których to dotyczy, jest uzależnione od wprowadzenia przez państwa członkowskie następujących środków:

a) stosowanie płatności krajowych na rzecz karczowania winnic produkcyjnych zgodnie z art. 4 lub włączenie do planów strategicznych WPR interwencji w zakresie trwałego karczowania, o którym mowa w art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. o) rozporządzenia (UE) 2021/2115, odpowiednio przez co najmniej dwa kolejne lata gospodarcze albo budżetowe oraz

b) ustanowienie w planach strategicznych WPR, w odniesieniu do interwencji na podstawie art. 58 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/2115, szczególnych warunków agronomicznych, szczególnych warunków uprawy winorośli lub innych szczególnych warunków, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit drugi.

Artykuł 6

Wniosek o zatwierdzenie

Państwa członkowskie chcące zastosować płatności krajowe, o których mowa w art. 1, przedkładają Komisji wniosek o zatwierdzenie, który dla każdego środka w odniesieniu do odpowiednich obszarów geograficznych, kategorii i kolorów win zawiera co najmniej następujące informacje:

— w odniesieniu do destylacji i zielonych zbiorów:

a) zakres geograficzny, kategorie i kolory win lub winnice produkujące takie wina, których dotyczy środek – w stosownych przypadkach;

b) wszelkie dodatkowe warunki kwalifikowalności i ewentualne kryteria pierwszeństwa ustanowione na szczeblu krajowym w odniesieniu do wina, winnic i beneficjentów;

c) okres obowiązywania środka, w tym daty rozpoczęcia i zakończenia realizacji środka;

d) odpowiednie informacje wykazujące wystąpienie warunków rynkowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a), b) i c);

e) przewidywana ilość kwalifikującego się wina do destylacji lub przewidywany obszar zielonych zbiorów;

f) całkowity przewidywany budżet i maksymalna kwota płatności krajowej na hektolitr destylowanego wina lub na hektar objęty zielonymi zbiorami;

— w odniesieniu do karczowania winnic produkcyjnych:

a) zakres geograficzny, kategorie i kolory win, których dotyczy środek;

b) wszelkie dodatkowe warunki kwalifikowalności i ewentualne kryteria pierwszeństwa ustalone na szczeblu krajowym w odniesieniu do winnic i beneficjentów;

c) okres obowiązywania środka, w tym daty rozpoczęcia i zakończenia realizacji środka;

d) odpowiednie informacje wykazujące wystąpienie warunków rynkowych, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a), b), c) i d);

e) przewidywana powierzchnia winnic do wykarczowania oraz odpowiadająca jej wielkość potencjalnej produkcji wina;

f) całkowity przewidywany budżet i maksymalna kwota płatności krajowej na hektar.

Artykuł 7

Powiadomienia

1. Państwa członkowskie, których wnioski o płatności krajowe, o których mowa w art. 1, zostały zatwierdzone, informują Komisję do dnia 30 września w odniesieniu do poprzedniego roku gospodarczego, w którym zastosowano te płatności, o:

a) ilości wina wycofanego z rynku w odniesieniu do każdego środka dotyczącego destylacji wprowadzonego zgodnie z art. 3, w podziale na kategorie i kolory wina, jak również ilości alkoholu wyprodukowanego z wina dostarczonego i poddanego destylacji oraz o odpowiadającej im wysokości przyznanych płatności krajowych;

b) obszarach, które skorzystały z płatności krajowych na rzecz zielonych zbiorów wprowadzonych zgodnie z art. 3 w podziale na kategorie i kolory wina, oraz o odpowiadającej im wysokości przyznanych płatności krajowych;

c) obszarach, które skorzystały z płatności krajowych na rzecz karczowania winnic produkcyjnych wprowadzonych zgodnie z art. 4, w podziale na kategorię i kolor wina, oraz o odpowiadającej im wysokości przyznanych płatności krajowych.

2. Powiadomienia skierowane do Komisji, o których mowa w ust. 1, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/1183 ([4]).

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

([4]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1183 z dnia 20 kwietnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do powiadamiania Komisji o informacjach i dokumentach (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 100, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/1183/oj).